

ZO ZIJN WIJ

Flaporen, liefhebberijen, of een familiedag. Wat maakt gewone families zo bijzonder? Geraldina Metselaar vraagt het voor Zo zijn wij.

‘Benzine zit in onze aderen’

Tussen de blinkende occasions vertelt de familie Van Veen over hun autobedrijf in Naaldwijk. Voor de rubriek Zo zijn wij krijgen we een kijkje onder de motorkap. „Of iedereen overstapt naar elektrisch rijden? We gaan het zien.”

‘D oor onze aderen stroomt benzine’, vertelt de Westlander Peet van Veen (1952) met een gulle lach op het gezicht. Halverwege de *seventies* opende Peet zijn autobedrijf in Naaldwijk. „Ik kom zelf uit een ondernemersgezin. Mijn vader was tuinder. Ik heb nooit nagedacht over een baan van negen tot vijf. Als mijn jongens daarvoor zouden hebben gekozen, had ik dat wel een dingetje gevonden hoor.” Zijn drie zonen schudden ontkennend het hoofd.

Dan vervolgt hij: „In 1998 heb ik mijn bedrijf verkocht aan de gemeente Naaldwijk. Die wilde het kopen voor de grond. Zo’n vijf jaar later ben ik met de jongens een nieuw bedrijf begonnen: Veenauto.nl. Met als belangrijkste insteek de online verkoop van auto’s. Iets waar die nieuwe generatie zich enthousiast op toelegt. Vroeger werkte ik zes dagen per week en had geregeld kopzorgen. Daar ben ik gelukkig vanaf, maar je ziet me nog vaak genoeg op de zaak.” Reinier van Veen (1984) vraagt zijn pa of hij een koffietje wil. „We hebben allemaal een passie voor auto’s”, zegt hij. „Ook zijn we best lang, we lopen tegen de twee meter, hebben blauwgroene ogen en houden van een lolletje.”

„Onze ouders zijn ook groot”, reageert Sven van Veen (1985). „Net als onze zus Roos. Vroeger dachten ze dat Reinier en ik tweeling waren. We schelen maar veertien maanden en leken erg op elkaar.” Reinier weet dat nog. „Iedereen kende de broertjes Van Veen. Ik denk dat we een ondeugend stel waren. Toen we op de basisschool zaten in Naaldwijk, gingen we tussen de middag altijd naar de zaak van pa om een boterham te eten. Hij was

en is onze held! Thuis deden wij ook al alsof wij een autobedrijf hadden. Op de middelbare hebben we dingen gedaan, waarvan ik hoop dat mijn zoon ze nooit gaat doen. Zoals met een scooter over het schoolplein rijden. Ook tijdens het uitgaan, zochten we de grenzen op. Het werd steeds later en later.”

Sven: „Als onze moeder het dan zat was, werden de teugels weer aangetrokken. Ze heeft het grootste deel van de zorg op zich genomen, omdat onze vader altijd druk was met de zaak. Ze deed bovendien de administratie voor het bedrijf. Dat doet ze trouwens nog steeds. Onze moeder is de beste! Ook past ze op de kleinkinderen. We vinden het belangrijk dat onze vrouwen werken en iets voor zichzelf doen. Het is mooi om te zien dat ze het goed met elkaar kunnen vinden.” Peet: „Die meiden hebben zelfs een zussen-appgroep!”

Heerlijke maaltijd

Reinier wil ook nog iets kwijt over moeders. „Ze kan een heerlijke maaltijd op tafel zetten, terwijl ze bijna niets in huis heeft. Dat kan onze zus ook. Ga je bij haar langs, staat in een handomdraai een salade op tafel. Ik begrijp niet hoe ze dat doet. Wij zijn niet zo van het koken. Ja, barbecueën tijdens feestjes. De feestjes bij onze ouders zijn legendarisch. Ze kennen ontzettend veel mensen. En hoe mooi is het, dat op zo’n feest de monteur praat met de notaris.”

De oudste broer Leon van Veen (1981) is de technicus van het stel. „Ik word ook wel MacGyver genoemd”, zegt hij grappend.

„MacGyver is de ingenieuze hoofdrolspeler in een televisieserie. Hij kan bijvoorbeeld met plak-

band en paperclips een auto weer aan de praat krijgen. Of ik dat ook kan, weet ik niet. Ik vind het een uitdaging om technische mankementen op te lossen. Met z’n drieën hebben we een taakverdeling gemaakt. Sven en Reinier doen het klantcontact en de online business. Zij zijn communicatief en hebben een goede babbel. Ik heb dat wat minder. Laat mij maar sleutelen. ’s Ochtends beginnen we wel altijd met zijn drieën. Het is beter om samen concurrerende prijzen te bepalen, onder meer voor de Mini’s. Mensen vanuit het hele land komen bij ons, omdat we handelen in deze auto’s. Daar is pa ooit mee begonnen.”

Zijn broer Sven veert op. „Die Mini’s zijn een van de weinige auto’s die je nog altijd uit duizenden herkent. Veel andere merken lijken steeds meer op elkaar. Onze vrouwen en onze moeder rijden allemaal in een Mini. Ik heb geen band met een auto. De auto waar ik in rijd, is voor de verkoop. Reinier heeft wel een droomauto en Leon smelt bij een Lamborghini.” Zijn oudste broer lacht. „In zo’n Italiaanse auto moet je niet willen rijden, die moet je veilig opbergen. En af en toe naar kijken. Van mijn zus heb ik een keer een proefrit gekregen in een Lamborghini op Zandvoort. Dat was kicken.”

Als de familie Van Veen aan de koffie zit, gaat de blik regelmatig naar de showroom. „We hebben wat kijkers vandaag”, zegt Sven. „Een auto is na een huis, een van de duurdere aankopen. Bijna iedereen heeft een auto. Hoe fijn is het, als er iemand is die je helpt bij het kiezen van je droomauto die ook nog handig is.”

Reinier: „Stiekem droom ik van een rode Ferrari. Maar de zaak gaat voor. We zijn jong, ambitieus en denken aan de toekomst. Een doelstelling van de EU is dat er vanaf 2035 geen nieuwe brandstofauto’s meer verkocht mogen worden. Die wet is er nog niet doorheen en geldt overigens niet voor tweedehands brandstofauto’s. Of iedereen overstapt naar elektrisch rijden? We gaan het meemaken.”

▼ Autofamilie Van Veen met van links naar rechts Sven, vader Peet, Leon en Reinier.

FOTO THIERRY SCHUT

